

**עפ"ת 50339/08/23 - שעבאן שהאב נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז
חיפה**

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

15 אפריל 2024

עפ"ת 23-08-50339 שהאב נ' מדינת ישראל

לפני:
המערער:
נגד:

המשיבה:
מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז חיפה

פסק דין

1. לפני ערעור על פסק דין של בית משפט השלום לטעורה בחדרה, בפל"א 22-04-9466, שמדובר "על חלק מהכרעת הדיון", ביום 13.12.2022, "הנוגע לנهاיגة בזמן פסילה בלבד" (כך ציין בהודעת העורער). לציין, כי בגדיר הכרעת הדיון הורשע המערער בעבירות של נהיגת רכב בשירות ונهاיגת ללא ביטוח תקין. המערער זוכה מעבירה של נהיגת בקלות ראש.
2. נגד המערער, הוגש לבית המשפט כמו כתוב אישום המיחס לו עבירות של נהיגת בזמן פסילה, נהיגת בשירות, נהיגת בקלות ראש וננהיגת ללא ביטוח תקין. נטען, כי ביום 23.4.2022 נהג המערער ברכב פרטי מסווג סקודה, בעודו פסול לננהיגת מתוקף פסילה שיפוטית אשר הוטלה עליו בבית משפט השלום לטעורה בחדרה בתיק מס' 20-03-14283, "בנכחותו ובנכחות סגנו" (בתאריך 25.3.2021) "למשך 3 חודשים לא יותר מיום 10.6.2021, ולא הפקיד רישון נהיגת".
בכתב האישום נטען עוד, כי באותה עת מועד נהיגת המערער בהיותו שיכור משנמצא כי ריכוז האלכוהול בגוףו הינו 405 מק"ג לפחות אחד של אויר נושא. נטען גם, כי לערער לא הייתה פוליסט ביטוח בתוקף.
3. בתחילת משפטו הודה המערער לננהיגת המיחוסת לו, אך כפר בקיומה של פסילה בת תוקף ביום הנהיגת. זאת, מאחר והפקיד זה מכבר את רישון הנהיגת שברשותו, כך שהשלים לרצות את תקופת הפסילה.

בהמשך, בפתח ישיבת ההוכחות, הודיע המערער כי הוא מסכים להגשת מלאה חומר החוקירה ומowanת על חוקירה נגדית. עוד הודיע, כי אינו עומד על הטענה שהעליה לעניין אי קובלות הודעתו במשטרת.

עמוד 1

© verdicts.co.il - עו'ן כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

לאחר שהוגשו כל הראיות בהסכמה, הרשע בית המשפט קמא את המערער בכל המិוחס לו בכתב האישום, למעט בנהיגה בקלות ראש. לעניין הפסילה נקבע, בין היתר, כי הראיות שהבאה המאשימה והכוללות את המסמכים מתייק בית המשפט בו הוטלה הפסילה, יחד עם זו"חות הפעולה של השוטרים, לצד דבריו של המערער בחקירתו במשטרה, מהווים אלה "הוכחה לאmittות תוכנן מבלי שפקפה בהן ההגנה". זאת, משוויתר הסגנון על זכותו לחקירה נגדית של מי מעדי התביעה. "במצב דברים זה", המשיך בית המשפט קמא וקבע, "עובד נטל הוכחה לכתחify הנאשם (המעערער - א' ס') להפריך עובדה זו". אל מול נטל זה, נמנע המערער מלהיעיד. בהיבט הימנוותו זו מהudgeה, "מהווה הודהתו במשטרה ראייה לחובתו" (ההדגשה במקור).

בערעור לפני טוען המערער, כי שעה שהוא כפר בעובדות כתב האישום וכן "בקיומה של פסילה ברת תוקף ביום הנהיגה", כפי שטען בבית המשפט קמא ביום 5.7.2022, ולאחר והעבידה של אי הפקדת רישון נהיגה הינה חלק מעובדות כתב האישום, הרי שהיא על המאשימה להוכיח גם עובדה זו.

המאשימה, כך טוען, לא הוכיחה עובדה זו, ולא היה די בדו"חות הפעולה בהן ציין, כי הפסילה עודנה בתוקף וזאת לאחר בדיקה מול בוחן, שכן "מדובר בעדות מפני השמואה שימושה אפס". בהדר הוכחה, ולאחר ותיק בית המשפט קמא במלואו לא הוגש ולא הוכח כי המערער לא הפקד את רישונו, היה על בית המשפט קמא לזכות את המערער מהעבירה של נהיגה בפסילה, שכן לא הוכח כי הפסילה לא הסתיימה מכח אי הפקדה.

בדיוון לפני טען ב"כ המערער, כי אמנים דו"חות הפעולה וחומר הראיות הוגשו ללא חקירה נגדית, אלא שעה שדו"חות אלה מכילות עדויות שאין קובלות כגון עדות מפני השמואה, על בית המשפט קמא היה להתעלם מחלוקתיהם אלה, וזאת אף מבלי שהמעערער ביקש זאת במפורש.

הסגנון חלק על הטענה כי התביעה "הרימה את הנטל הראשוני ובכך הנטל להוכיח את הפקודה מוטל על הנאשם" (המעערער), ציין, כי אין לצפות מהازורה "להסתובב עם אישור הפקדה", גם לאחר שחלפו שנים מאז נפסק.

ב"כ המשפט ביקש לדחות את הערעור, תוך שהפנה לפסק דין של בית המשפט המחוזי בתל אביב, בשבתו כבית משפט לעערורים פליליים, בעפמ"ק 6653-09-21. טוען, כי שעה שאין חולק על כך כי המערער נפסל וגם ידע על הפסילה, ולאחר פרוטוקול הדיון בו הוטלה הפסילה הוגש בבית המשפט קמא, הרי שדי בכך כדי להרים את הנטל הרובץ על התביעה. יתרה מכך, המערער נמנע מלהיעיד בבית המשפט קמא והדבר אמרו לפעול לחובתו. ב"כ המשפט ציין, כי בחקירתו במשטרה המערער טען כי ברשותו אישור הפקדה, אלא שאישור כאמור לא הוגש.

דין והכרעה

- לאחר שיעינתי בהודעת הערעור על צרופותיה ובתיק אשר התנהל לפני בית המשפט קמא, ולאחר מכן דעתה לטיעוני הצדדים בדין שהתקיים לפני, **נזה דעתך כי דין הערעור להידחות.**
- לית מאן דפליג, נטל ההוכחה בהליך הפלילי רובץ על שכמה של המאשימה. אולם, בעת שעסוקין בהוכחת יסוד שלילי, די בנטול ראשוני שהtabיעה מחייבת להרים, על מנת שנטול הבאת הראות יעבור לשכמו של הנאשם. כך הוא המקרה Dunn.
- בכתב האישום נטען, כי המערער נהג בהיותו פסול לנוהגה. לבית המשפט קמא הוגש גזר הדין בו הוטלה הפסילה (ת/11), בנסיבות המערער וبا כוחו. די ברף ראייתי זה כדי להבהיר את הנטול לumarur להוכיח כי פסילה זו אינה עוד בתוקף.
- הדבר מקבל משנה תוקף שעה שכפי שעולה מדו"חות הפעולה, בדיקה במסוף המשפטrai את אותה ביצוע הבחן, אל מול השוטר האוכף, הראיתה כי הפסילה עודנה בתוקף.
- גם אם תתקבל טענה המערער כי דברי הבחן שנאמרו בעל פה לשוטר האוכף, הינם בבחינת "עדות שמיעה", על כל המשמעו מכך, אין בדבר כדי לפטור את המערער מהנטול שעבר לשכמו. הימנענותם מהheid לא רק שמחזקת את ראיות התביעה, אל משמעו שהיא כי המערער לא עמד בנטול זה. הוא הדין באשר להימנענותם מהגשת אישור הפקדה לגבי טען כי נמצא ברשותו. בנסיבות אלה, אין לגילג לפתחה של המאשימה את החובה להוכיח את היסוד השילוי בדבר אי הפקדת רישיון הנהיגה. עובדה זו היא על המערער עצמו להוכיח, לאחר שהונחה התשתית הראייתית לטענה כי רישיונו נפלס (טענה שאין עליה מחלוקת).
- ודוק, הימנענות נאם מהheid יש בה כדי לחזק את ראיות נגדו. הדברים נכוונים בענייננו ביתר שאת, שעה שבחקירתו במשפטה (ת/10) טען המערער כי יש ברשותו אישור הפקדה. הימנענות מהheid ומלהגיש את אישור הפקדה, מוכיחות את ראיות התביעה וمبرשות את הרשותו בדיון, שכן הנטול לחובתו הורם כדבוי.
- לענין מידת ההוכחה הנדרשת, שעה שעסוקין בהוכחת יסוד שלילי כמו בענייננו, ובניגוד ליסודות חיוביים, "הלכה היא לעניין יסוד שלילי בעבירה, כי על דרך הכלל די בכמויות הוכחה מועטה על מנת שת לעמוד בתביעה בחובת הראה, וזה מעבר לכטפי הנאים" (רע"פ 6831/09 טורשאן נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (18.7.2011)).

התביעה בענייננו עמדה בחובת הראה המוטלת עליה והוכיחה את דבר פסילת רישיונו של המערער. מרגע זה מוטלת עליו החובה להביא ראיותיו ולהראות כי הפקיד רישיונו, שכן כפי שטען בחקירהו, אישור הפקודה נמצא אצלו "בבית". להימנענות מהheid ומלהגיש את אישור הפקודה, כמו גם לאו חקירותם

הנגידית של מי מעדי התביעה, משמעות אחת, והוא - שלא הרים המערער את הנטל שהועבר לכתפיו, ובכך אין לו להלין אלא על עצמו.

סוף דבר

.14 העולה מהאמור הוא, **שאני דוחה את הערעור.**

ניתן היום, ד' ניסן תשפ"ד, 12 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.